NÚM. 30 – SEGONA ÈPOCA
JULIOL – AGOST – SETEMBRE 2014
C/E: BUTLLETI@FONTCOBERTA.CAT

EL BUTLLETÍ

REVISTA MUNICIPAL DE FONTCOBERTA I VILAVENUT

DE DIA EN DIA

FESTA MAJOR DE FONTCOBERTA 2014

2ª FASE DE L'AMPLIACIÓ DE L'ESCOLA

DIADA NACIONAL DE CATALUNYA

La V de l'Onze de Setembre a Fontcoberta (foto de Lluís Pou)

DE DIA EN DIA

OBRES D'AMPLIACIÓ DE L'ESCOLA
Acabades

Semblava que no arribaria mai però ja s'ha acabat. Efectivament, enrere queden set anys accidentats; set anys de patiments, d'aturades, de reunions, de visites a la conselleria, de reunions amb els tècnics del departament i de nervis, molts nervis. Ara, això ja és aigua passada. Ara tenim una escola magnífica. Estem d'enhorabona!!! Les darreres previsions varen ser les bones i hem pogut començar el curs amb les obres acabades. Falten, això sí, petits detalls en els acabats que no són massa significatius i que la seva finalització no entorpeix el normal funcionament de les classes. Falta també el mobiliari de la biblioteca que ja està demanat i un cop el tinguem procedirem a fer el trasllat i col·locar-hi els llibres de can Jan per tornar a obrir la biblioteca pública un altre cop, aquesta vegada més a prop del públic potencial.

Volem fer una inauguració ben lluïda de l'acabament d'aquesta obra i per això hem demanat que sigui la Consellera d'Ensenyament, la Sra. Irene Rigau, l'encarregada de tallar la cinta inaugural. Quan tinguem la confirmació assegurada us informarem detalladament de l'acte.

OBRES DE REMODELACIÓ DEL NUCLI ANTIC DE FONTCOBERTA
En marxa

Ja han començat les obres i estan quedant molt bé. S'ha començat per enderrocar part de la tanca de l'hort de la rectoria (que com sabeu ens va donar el bisbat) que deixa al descobert la visió total del campanar. S'ha tancat, així mateix, la part restant de l'hort amb una tanca de pedra. Només amb aquestes actuacions, l'aspecte del nucli de Fontcoberta ja ha millorat notablement. Tot seguit es consolidarà la paret perimetral de l'església per acabar amb el jardí i la plaça de baix. Les obres està previst que acabin a finals de novembre. Així doncs, si el temps no ens fa una mala passada, cap a finals d'any haurem millorat i dignificat el nucli de més valor arquitectònic i històric del poble. Les obres les duu a terme l'empresa local Construccions Canadell-Mitjavila SL.

NOU PARC INFANTIL
Tot a punt

Aquest nou parc infantil s'instal·larà al solar que queda entre la llar d'infants, l'escola i el camp de futbol, on l'empresa constructora de l'ampliació de l'escola hi ha posat el magatzem de l'obra. De fet la idea no és nova. Si ho recordeu ja ho teníem tot a punt per instal·lar-hi els elements però l'anunci d'inici de les obres a l'escola ho va estroncar. Ara estem esperant que l'empresa faci la neteja i deixi el solar net i anivellat per poder-los instal·lar de manera immediata. Pensem que serà un lloc magnífic per tal que hi jugui la mainada sense perills i els pares no s'hagin de preocupar massa perquè en aquest lloc no hi ha trànsit de vehicles. Aprofitarem, també, per fer-hi una petita i senzilla actuació per integrar aquest parc amb la plaça del Països Catalans.

BOSC DE LA PEDRERA
Un futur espai de lleure

El bocí de bosc que queda entre la carretera, la rotonda, les cases i el parc de salut, el volem convertir en un nou espai per a lleure. De moment anem omplint el terreny per deixar-lo més o menys aplanat. Està previst fer-hi, ben aviat, una tala selectiva de plantes. L'objectiu és humanitzar-lo i fer-lo transitable. De moment ja li hem trobat una utilitat. Aquí hi para cada dissabte el mercat setmanal de l'ocasió. Falta definir els corriols i dotar-lo de mobiliari urbà (algun banc, alguna paperera, alguna barana), tancar-ne l'accés directe a la carretera per millorar-ne la seguretat i fer-lo ben accessible a la població. Com que no tenim pressupost per aquesta obra, l'anem consolidant a poc a poc, tot aprofitant les màquines quan hem de fer qualsevol altre actuació. Vaja, allò que dèiem, a manca de diners hi hem de posar imaginació. És el que toca ara, què hi farem. La veritat és que va quedant un espai molt agradable i comença a fer goig, la veritat.

L'HERBA DEL CAMP DE FUTBOL
Ben arrelada

L'aspecte del camp de futbol ha canviat com una mitja. L'herba ha quedat molt atapeïda i ha arrelat molt bé. Ha estat una bona feina de l'empresa local Espai Natura. Falta fer-hi una aportació de sorra fina i la ressembra dels racons i les vores però el temps, que ens ha anat a favor a l'estiu amb tantes pluges, ara ens ho dificulta i ens fa retardar la feina.

Recordem que la inversió més gran l'ha feta l'antiga U.E. Fontcoberta. A partir d'ara hem de mirar com podem completar els equipaments, la tanca perimetral del terreny de joc, les porteries laterals, les xarxes de darrera les porteries, etc. Val a dir, també, que des de l'Ajuntament estem estudiant fórmules per fer-hi els vestidors, molt necessaris com sembla. L'any vinent es vol tornar a iniciar el futbol federat a Fontcoberta.

AMPLIACIÓ DEL CASAL DE LA GENT GRAN
Saltant obstacles

Fa uns mesos ho donàvem tot per perdut. Ara però les coses han canviat. Efectivament, el portaveu del Govern, el Sr. Homs, va fer unes declaracions aquest principi d'estiu on afirmava que el PUOSC d'aquesta legislatura quedava suspès i tots els recursos es destinarien, a grans trets, a pagar les factures de les llars d'infants i als treballs de manteniment municipals. Se suspenia qualsevol inversió en obres. Això també era extensiu a les partides complementaries de la Diputació.

El nostre dubte era si la subvenció que ens havien concedit, que era únicament de la Diputació, podria tirar endavant o no. Després de diversos contactes amb les diferents administracions i unes incerteses inicials, el resultat és que les partides que no depenen de la Generalitat són vigents. Per tant, l'expedient d'ampliació del casal de la gent gran de Fontcoberta pot seguir.

Salvat aquest obstacle, en queda un altred'important: completar el seu finançament. Estem parlant d'uns 50.000 € que haurem de contractar amb alguna entitat bancària. Ja hem fet els primers passos. Val a dir que no serà fàcil perquè aquestes entitats són molt repatànies, ara per ara, a obrir l'aixeta del crèdit. Tenim, però, un trumfo a favor: estem en un nivell d'endeutament força òptim, de manera que som optimistes.

Quan puguem ser més concrets us n'informarem amb detall. De moment quedeu-vos amb la idea que el projecte va fent camí. Això és la cosa important i el que compte.

REG ASFÀLTIC DE CAMINS RURALS
Retard per culpa de les pluges

Ho teníem previst per aquesta tardor però Xarxa Viària de la Diputació, que és qui ha de fer les obres, ens va comunicar que porten molt retard ja que aquesta actuació no es pot fer si el terra on s'ha d'aplicar el reg és molt humit o està moll. Resulta que amb les pluges d'aquest estiu no han pogut treballar amb continuïtat i fins al març no reemprendran les obres. Haurem d'esperar uns mesos doncs. Mentrestant, reunirem els veïns afectats per explicar-los el calendari previst.

ARRANJAMENT DE LES PLACES DE LA FONT I DE LA LLOCA
També amb retards

Efectivament és el mateix cas que en els camins rurals: el reg asfàltic no es pot aplicar quan hi massa humitat al terra. De tota manera, aquí sí que cap al novembre iniciarem les actuacions sobretot a la plaça de la Font. Començarem a donar-hi els pendents, a col·locar-hi les vorades i les voreres i deixar-ho tot llest per, quant es pugui, aplicar-hi el reg asfàltic. Aquesta obra és un cas de consciència. La plaça va servir per aplegar els materials en les obres del carrer de la Mare de Déu de la Font i del sanejament de la nova zona industrial i va quedar molt malmesa. Els veïns van haver de suportar fang i pols a les seves cases de manera que la seva execució està més que justificada.

SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL 22 DE SETEMBRE DEL 2014 (celebrada a can Jan)

1. Aprovació de la moció de suport a la convocatòria de consulta sobre el futur polític de Catalunya del 9 de novembre del 2014

Pren la paraula el Sr. Alcalde, dóna la benvinguda al públic assistent i després d'explicar el motiu de la sessió extraordinària, manifesta el següent:

" Divendres passat es va aprovar la Llei de consultes no referendàries de Catalunya amb una amplíssima majoria: 106 vots a favor i només 28 en contra.

Fa temps, però, que el govern espanyol es venta, amb tota la impunitat del món, que ho té tot previst per anul·lar aquesta llei. Tan bon punt aquesta llei es publiqui al DOGC i el president Mas signi el decret de convocatòria, la recorreran al TC i aquest, afirmen, l'invalidarà: convençuts com que estan que el TC, l'àrbitre, els xiularà penal a favor. Déu n'hi do!!!!

És a dir, donen per bo que invalidarà una llei aprovada per aquesta majoria espatarrant que han votat uns diputats sortits d'unes eleccions impecables des del punt de vista democràtic, on els catalans hem votat els 135 diputats que conformen el Parlament i que els partits que en el seu programari hi portaven el compromís de donar-nos la veu, fossin majoria; sí, majoria. Aquesta mateixa majoria de diputats que en el Ple del divendres passat, 106 diputats contra 28, varen donar suport a aquesta llei. Ara, resultarà, si tot passa com diu el president i la vicepresidenta del govern a Madrid, que amb la sentència que emetrà el TC prevaldrà el vot emès pels 28 diputats perdedors per sobre dels 106 de la majoria. Aquesta és la democràcia que ens volen imposar.

Sembla que no se n'adonen, o no se'n volen adonar, del ridícul majúscul que estan fent a nivell mundial. Sí, a nivell mundial. Perquè de tot això, encara que els mitjans espanyols no en parlin, sí que en parlen els principals mitjans internacionals perquè tots han vist la mobilització espectacular de la Diada com un exemple de democràcia, de civisme i d'il·lusió col·lectiva. Estem en ulls de tothom. Així per exemple el New York Times, deia en un article dissabte: "Espanya cometrà un error irreparable si nega el vot a Catalunya". Igualment s'han manifestat mitjans i cadenes de TV com: The Guardian, Il-Corrierede la Serà, Le Monde, el Frankfurter Allgemaine i les cadenes CNN, BBC i Al Jazzera, per nomenar-ne només unes quantes.

Per això, ja fa dies que assistim a un degotall d'intel·lectuals, artistes i esportistes de renom que es van desmarcant d'aquesta línia. Si per la Diada van ser Piqué i en Xavi del Barça, abans hi va haver en Kilian Jornet i la Núria Picas, l'actor José Sacristán i l'escriptor Suso del Toro; poc a poc s'hi han anat afegint en Marc i en Pau Gasol, en Sergio Dalma, el catedràtic de la U. de València Lorenzo Cotino i del també catedràtic de la Complutense de Madrid Sr. Jorge Westringe i d'ahir mateix en Joaquin Sabina, en Risto Mejide i en Jorge Javier Vázquez, que s'han volgut desmarcar del discurs absurd que fan servir els contraris a la consulta, els contraris a la democràcia.

És per això que des d'Espanya se'ns amenaça, es gesticula i es crida molt per suplir la manca d'arguments; però tots sabem que no per cridar més es té més raó. Més aviat evidencien la inseguretat i fins i tot la por d'aquests que criden i que ens amenacen amb la Constitució.

Seguidament el Sr. Alcalde llegeix dos articles de dues editorials que han publicat avui dos periodistes reputats, en Salvador Cot i en Vicenç Partal, als seus respectius diaris (Nació Digital i Vilaweb), sobre precisament aquesta por i la força dels catalans si ens mantenim units".

A continuació el Sr. Alcalde passa la paraula al cap de la oposició Sr. Lluís Freixa i Macià que manifesta el següent:

"Que s'ha de donar suport al que vol el poble. És un episodi que va de baix

a dalt. Es van cremant etapes i per tant no podem fallar. Busquem la força que dóna el poble, i els polítics han de donar-hi suport, s'ha de fer de manera correcte sense defallir ni equivocar-nos i així arribarem a la independència de Catalunya.Des de el món local, hem de donar suport a aquesta iniciativa que ve donada des de la societat, tal com farem el proper dimecres al Consell Comarcal del Pla de l'Estany, i també farà la Diputació de Girona i com han fet o faran la majoria de municipis."

Seguidament el Sr. Alcalde a proposta de l'Associació Catalana de Municipis i de l'Associació de municipis per a la Independència llegeix la moció de suport al món local a la convocatòria de consulta sobre el futur polític de Catalunya el dia 9 de novembre de 2014:

"Com qualsevol altre poble del món, els catalans i catalanes tenim el dret a decidir el nostre futur en llibertat, un dret que està reconegut en els principals tractats internacionals. Un futur que s'emmiralla en una cultura, una llengua i unes tradicions pròpies avalades per segles i segles d'història que s'estronquen ara fa 300 anys, amb la Guerra de Successió, i amb els Decrets de Nova Planta que aboleixen les constitucions catalanes i les institucions pròpies.

Aquest any 2014, també coincideix amb el centenari de la creació de la Mancomunitat de Catalunya, com a expressió institucional de la nostra voluntat d'autogovern, i amb el setanta-cinquè aniversari de l'entrada de les tropes franquistes a Catalunya, fet que va comportar la supressió de la Generalitat, l'exili republicà, l'inici de la dictadura i d'una cruel repressió, que va tenir una expressió especialment brutal en el posterior assassinat del president Companys.

Enguany celebrem 5 anys de la primera consulta popular a Arenys de Munt, un fet que ens va fer adonar que aquesta via era possible, i que va evidenciar que hi havia molts catalans i catalanes que estàvem disposats a tirar endavant i a mobilitzar-nos per demostrar la voluntat majoritària del poble català de voler decidir el futur votant. La sentència del Tribunal Constitucional anul•lant part de l'articulat de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya del 2006 aprovat pel nostre Parlament i referendat pel poble de Catalunya va propiciar la primera manifestació multitudinària de rebuig a l'actitud del govern estatal l'any 2010. De llavors ençà n'han estat moltes més, amb la convocatòria de la societat civil i el suport de la majoria de les forces polítiques del país. Vam omplir Barcelona el 2012, vam travessar Catalunya amb la Via Catalana el 2013 i aquest onze de setembre de 2014 hem tornat a demostrar al món la rellevància i la transcendència del procés construint una V que des de la plaça de les Glòries s'ha estès per tot Barcelona. La mobilització popular i cívica de la ciutadania i les entitats, han exercit de pressió constant per garantir el procés.

Una gran majoria social de Catalunya ens ha demostrat en els darrers anys que està a favor de l'autodeterminació dels pobles i que reivindica el dret a decidir i vol exercir-lo per tal de recuperar llibertats perdudes. Un moviment transversal tant a nivell territorial com social i polític perquè es sustenta en l'essència de la democràcia i, per tant, insta al Govern i al Parlament a prendre decisions que representin a la majoria dels catalans i de les catalanes. Davant aquesta reivindicació democràtica els partits polítics no s'hi poden girar d'esquena. Un moviment social que ha optat per la via pacífica, pel diàleg, per la defensa ferma d'uns objectius polítics clars, i que respon al genuí caràcter català, moderat però ferm en els seus objectius, vinculat a tota una història i tradició de compromís i activisme per la conquesta del seus drets ciutadans, socials i nacionals.

Constatem que el procés que viu Catalunya ha de comportar, per a ser creïble i il•lusionant per a la ciutadania, el compromís de totes les forces polítiques d'iniciar unanova etapa del país marcada per la defensa i ampliació de l'estat de benestar, el combat contra l'atur, la pobresa i les desigualtats, i la lluita, sense excuses, ni treva, ni excepcions, contra la corrupció.

La Nació Catalana, amb una llengua i una forma de vida pròpies en l'ordre social, econòmic, jurídic i polític té dret a la seva autodeterminació, com qualsevol altra nació. Aquest dret és un principi fonamental dels Drets Humans i està recollit en la Carta de les Nacions Unides així com també al Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics.

El Parlament de Catalunya acaba d'aprovar per una majoria àmplia i transversal de les forces parlamentàries la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, després d'haver seguit totes les passes que la legislació actual determina. Aquesta llei ha estat avalada pel Consell de Garanties Estatutàries i dóna empara legal a la consulta sobre el futur polític de Catalunya.

El president de la Generalitat de Catalunya, M. Hble. Sr. Artur Mas convoca a la ciutadania de Catalunya per la consulta del dia 9 de novembre de 2014, una consulta que hem demanat i que ens hem compromès a tirar endavant els ajuntaments catalans de forma reiterada.

Els ajuntaments garantirem la llibertat individual i el procés democràtic, facilitant tots els recursos i les eines necessàries per fer possible la celebració de la consulta de forma coordinada amb el departament competent del govern de la Generalitat de Catalunya. Així mateix fem una crida a la ciutadania a participar-hi de manera activa, cívica i pacífica.

ACORDS

1. Mostrar el suport a la convocatòria de la consulta del 9 de novembre de 2014, per decidir lliurement el futur de Catalunya dins l'exercici dels nostres drets democràtics i prendre el compromís de l'Ajuntament de Fontcoberta amb la realització de la mateixa, facilitant tots els recursos i les eines necessàries per fer-la possible, fent una crida a la participació.

2. Donar ple suport al president i al govern de la Generalitat, al Parlament de Catalunya i als partits polítics que donen suport a la convocatòria i a la materialització de la consulta del 9 de novembre dins el marc legal que és la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, aprovada pel Parlament de Catalunya, ja que respon a la voluntat majoritària del poble català i dels seus representants.

3. Comunicar aquest acord en el període de 5 dies des de la seva aprovació al president de la Generalitat de Catalunya i a la presidenta del Parlament de Catalunya i als grups parlamentaris. També a l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) i a l'Associació Catalana de Municipis (ACM) qui ho trametran de forma conjunta al president del Govern Espanyol, al president del Congrés dels Diputats, al secretari general de les Nacions Unides, al president del Parlament Europeu, al president del Consell de la UE i al president de la Comissió Europea."

Una vegada llegida i amb l'acord de la Corporació Municipal que la votació es faci de manera nominal, es comença la votació per l'aprovació de l'esmentada moció i la Secretària crida els regidors per ordre alfabètic:

Sr. Narcís Bartis Bosch – A favor; Sra. Pilar Busquets Barceló – A favor; Sr. Xavier Cros Verdaguer – A favor; Sr. Lluís Freixa Macià – A favor; Sra. Consol Mas Torres - A favor: Sr. Francesc Molina Jiménez – A favor; Sr. Carles Pedrola Carreras - A favor; Sr. Jaume Roura Noguer – A favor; Sr. Joan Estarriola Vilardell – A favor

Amb els 9 vots afirmatius dels 9 membres que formen la Corporació Municipal, la Moció de suport del món local a la convocatòria de consulta sobre el futur polític de Catalunya el dia 9 de novembre de 2014, és aprovada per UNANIMITAT.

RESUM DE LES ACTES DELS PLENS DE L'AJUNTAMENT

Notes: Aquests resums corresponen a les actes aprovades. Tothom que estigui interessat a consultar el contingut sencer de les actes pot fer-ho a través de la pàgina web www.fontcoberta.cat

SESSIÓ ORDINÀRIA DEL 26 DE MAIG DEL 2014

1. Informacions d'Alcaldia i del despatx oficial

. S'han començat els treballs de sembrar l'herba natural al camp de Futbol de Fontcoberta. Que aquesta actuació va a càrrec al 100% de la Unió Esportiva Fontcoberta. Que l'Ajuntament es farà càrrec del manteniment durant el primer any. Que han sortit una sèrie de problemes en el ferm del camp i s'hi han portat quatre camions de sauló per valor d'uns 2.500 €.

. El diumenge dia 1 de juny s'inaugura la ruta de les fonts i patrimoni de Fontcoberta. A ¾ de 8 del matí es descobrirà el plafó inicial de 90x90 i es començarà la ruta a peu. Quan s'arribi al poble de Fontcoberta hi haurà un esmorzar de botifarra per a tots els participants.

. S'han començat a arranjar els camins rurals municipals, estassar, refer desguassos i repartir grava.

. La brigada de voluntaris ha fet una gran feinada: neteja i recuperació de corriols, fonts, ermites... La idea és continuar-ho fins a Vilavenut i que es puguin fer diferents rutes. Una vegada acabades les rutes es donarà material a les cases rurals del municipi i als restaurants per fer-ne publicitat i que la gent que ve de fora pugui conèixer l'entorn on està allotjat.

2. Aprovació festes locals del municipi de Fontcoberta pel 2015 / S'aprova, per unanimitat, que siguin el 3 d'agost i el 19 d'octubre.

3. Aprovar l'inici de l'expedient per a permutar les qualificacions urbanístiques de les rectories de Fontcoberta i Vilavenut

El Sr. Alcalde explica al Ple que l'any passat va finalitzar el contracte de lloguer de la rectoria de Vilavenut, entre l'Ajuntament de Fontcoberta i el Bisbat de Girona. Que es va posar en contacte amb l'Ajuntament l'advocat del Bisbat per tornar-ho a negociar. Que mentre es gestionava, aquest senyor es va posar malalt i no es va acabar de redactar el nou contracte. Actualment s'han reprès les negociacions i s'han ampliat amb la cessió dels terrenys de l'hort de la rectoria de Fontcoberta per poder millorar el nucli, l'accés i l'entorn a l'església de Fontcoberta. A la vegada es va parlar de pagar un lloguer amb opció de compra de la rectoria de Vilavenut.Al Bisbat els va semblar bé la proposta i es varen començar les gestions. Aquí va començar el problema. Resulta que urbanísticament la rectoria de Vilavenut, que fa les funcions d'equipament, està qualificada com a residencial i la rectoria de Fontcoberta està qualificada d'equipament quan realment fa la funció de residencial.Per aquest motiu s'ha rebut un escrit del Bisbat de Girona en el que sol•liciten a l'Ajuntament de Fontcoberta permutar les qualificacions urbanístiques de les rectories de Fontcoberta i Vilavenut. El Sr. Alcalde diu que a Fontcoberta i a Melianta no fan falta locals, però sí que a l'Ajuntament l'interessa adquirir la rectoria de Vilavenut com a un equipament, ja que en el nucli del poble no es disposa de cap equipament d'ús i aquest espai ja actualment fa la funció de centre social i és d'un interès general del poble. S'aprova, per 5 vots a favor i 2 en contra, iniciar l'expedient d'una modificació puntual del POUM i permutar les qualificacions urbanístiques de les rectories de Fontcoberta i de Vilavenut.

4.Precs i preguntes (P) de l'oposició i resposta (R) de l'equip de govern:

. (P) La ruta de les fonts i del patrimoni de Fontcoberta s'ha consensuat amb els propietaris? (R) No perquè el 100% de la ruta és espai públic. El que es fa és augmentar el valor del patrimoni municipal, que s'han recuperat corriols, caminets, fonts etc. S'ha avisat als propietaris de les cases rurals, i s'ha fet d'acord amb el Consell Comarcal i la Diputació de Girona.

. (P) Quin cost té aquesta ruta? (R) El mínim, que s'ha fet amb la brigada de voluntaris, que varen començar amb unes 7 o 8 persones i han arribat a ser 16 o 17.

SESSIÓ ORDINÀRIA DEL 30 DE JUNY DEL 2014

1. Informacions d'Alcaldia i del despatx oficial

. Escrit del Consell Català de l'Esport en el que comuniquen que han atorgat una subvenció d'import 7.665,82 € per adaptació i funcionalitat de la Piscina Municipal.

. Que s'enviarà una carta d'agraïment al Sr. Gorgorió, del Departament de Carreteres, per com han acabat l'obra de la rotonda de la carretera de Banyoles a Figueres.

. Que les obres de l'escola van endavant, però hi ha un conflicte en el tema de treure els barracons del pati de l'escola. S'està negociant com fer-ho, ja que l'empresa concessionària el que volia fer era tallar els arbres per treure els barracons, manera que s'ha prohibit totalment.

. Que l'herba del Camp de Futbol Municipal ja punteja. Que els components de l'antiga Junta del Futbol Fontcoberta estan molt contents i tenen la intenció de tornar a portar el futbol a Fontcoberta, si no es pot aquest any, la propera temporada.

. Tenim un greu problema a la Piscina Municipal, es perden de 15 a 20 mil litres diaris i no sabem on està l'esquerda, des de dintre la piscina no se'n veu cap. S'hi està a sobre però de moment no s'ha solucionat.

. S'ha contractat al COIET durant dos dies perquè facin la neteja de carrers, ja que la brigada municipal està molt ocupada en les instal•lacions i canvis degut a l'ampliació de l'escola "Alzina Reclamadora". També per aquest motiu s'ha retardat l'arranjament de camins rurals.

2. Aprovació Pla d'autoprotecció de la XII trobada de la gent gran de la comarca al local polivalent de Fontcoberta / S'aprova per unanimitat.

3. Aprovació proposta contractació personal de la brigada jove / S'aprova per unanimitat.

4.Precs i preguntes (P) de l'oposició i resposta (R) de l'equip de govern:

. (P) Quants litres/hora gasta la màquina de regar del Camp de Futbol Municipal?(R) El Sr. Alcalde contesta que no ho sap. Que per regar el camp hi estan unes 4/5 hores. Que la màquina està llogada i que ha estat uns 20 dies seguits parada, ja que l'aigua de la pluja ha ajudat molt en aquests últims dies. Quan plou la paren.

. (P) S'haurien de podar els xiprers que hi ha al voltant del dipòsit d'aigua de Melianta. (R) Es dirà a Prodaisa, l'empresa concessionària.

SESSIÓ ORDINÀRIA DEL 28 DE JULIOL DEL 2014

1. Informacions d'Alcaldia i del despatx oficial

. Escrit del Departament de Territori i Sostenibilitat en el que donen conformitat al text refós del Pla especial urbanístic del catàleg de masies i cases rurals del municipi.

Escrit de l'ACM en el que adjunten el directori d'institucions.

. Comunicat en el que el Govern acorda destinar a les escoles bressol els recursos del PUOSC 2014-2015 inicialment previstos per a obra nova.

. Escrit de l'AMI en el que demanen celebrar un ple extraordinari, una vegada el president de la Generalitat hagi convocat la consulta, per tal de donar-li suport i recolzament.

. Que l'herba del camp de futbol està creixent i falta acabar de polir-la, replantar-ne on en falti, etc.

. Que s'està arranjant i netejant el bosc de la Pedrera.

2. Aprovació de la moció de lluir la bandera negra a l'Ajuntament el dia 11 de setembre de 2014

S'acorda, per unanimitat, que en el marc de la Diada Nacional de Catalunya, el proper Onze de setembre, i amb motiu de la commemoració del Tricentenari de la pèrdua de les llibertats catalanes, en un lloc destacat i preferent d'aquest Ajuntament s'hissi o pengi una Bandera Negra amb la llegenda VIUREM LLIURES, al costat de la bandera nacional catalana o de la bandera de la llibertat, l'estelada, com a mostra de record i homenatge a tots els qui fa tres-cents anys van lluitar per a defensar les Constitucions de Catalunya, dels quals en som, o ens sentim, hereus directes. D'aquesta manera es farà palès, en aquesta data tant simbòlica i en aquest moment transcendental del procés independentista, el compromís cívic i democràtic d'aquesta institució per a recuperar i preservar la memòria històrica i les llibertats nacionals d'aquest país.

3.Ratificació conveni de l'Ajuntament de Fontcoberta amb el Bisbat de Girona per a la cessió de diverses porcions de finca

El Sr. Alcalde explica que en el pacte cinquè del conveni signat entre el Bisbat de Girona i l'Ajuntament de Fontcoberta per a la cessió de diverses porcions de finca, es demana que sigui ratificat pel Ple com a condició indispensable per a la seva validesa i efectivitat. El Sr. Alcalde diu que el pressupost de l'actuació, que no serà completa, serà d'uns 52.000 euros. Es va fer una reunió amb tots els veïns del nucli antic de Fontcoberta i ells varen decidir de no posar un parc infantil ni més llums públics. Arranjar la zona sí que hi estaven d'acord, però res més.L'Ajuntament els hi respecte la seva decisió i el que sí es farà és tot l'arranjament d'aquesta zona i una tanca de fusta, tal i com està previst en la memòria valorada aprovada.Trobada correcte la proposta, és aprovada per unanimitat.

4.Precs i preguntes (P) de l'oposició i resposta (R) de l'equip de govern:

. (P) Com és que els terrenys de la nova zona industrial s'han netejat només a mitges? (R)El Sr. Alcalde respon i diu que no sap el perquè ho han fet així. Que en parlarà amb els serveis jurídics per tal de solucionar-ho.

. (P) La depuradora funciona perfectament? (R) El Sr. Alcalde contesta que sí, que hi ha pendent una visita guiada amb la gent del municipi que els interessi veure com funciona. Que ja es volia fer a la primavera, però el representant de l'ACA que ha de venir no li anava bé el dia escollit. Que s'haurà de programar per a la tardor.

Carta oberta del regidor de la Via Pública

Permeteu-me fer una prèvia. Quan vàrem agafar l'Alcaldia, sabíem perfectament que aquesta Regidoria era una de les més sensibles, per no dir la que més. Des del carrer, no es veuen les accions de despatx, les reunions, les negociacions d'un crèdit, les anades i vingudes amb l'administració per engegar qualsevol projecte. En canvi tothom s'adona de les defecacions dels gossos a les voreres, dels llums que no cremen, del sot de davant de casa i de l'acumulació de brutícia aquí o allà. Tothom veu quan es talla l'herba massa tard o el banc que té una costella trencada. És normal, és el dia a dia. I és normal que sigui així perquè aquest regidoria és la més propera als ciutadans.

La gestió de la Regidoria té dues vessants. Una, la primera que condiciona a tota la resta, és l'alt grau improvisació que requereix. Sí, ho heu entès bé: improvisació. Improvisació en el bon sentit de la paraula, és clar. Quan ens llevem al matí no sabem si hi haurà una fuita d'aigua a l'escola, o un vidre trencat al pavelló, o si la piscina no clora bé l'aigua, o si plourà, o si farà vent.Cada un d'aquests imponderables condicionen la feina del dia a dia. La segona és la manera de programar. Si he parlat d'improvisació no vol dir que no es programin les feines. Es programen, i tant que sí, però sempre a grosso modoamb un gran marge de maniobra. Poso exemples. Es programa un sector cada quinze dies on hi hem de fer la neteja dels carrers. Hi passa la brigada i a més la reforcem amb un equip del COIET. Es netegen les vorades i les voreres i es deixen els embornals nets de fang i pòsit i queda tot perfecte. Apa doncs, fins d'aquí a un parell o tres de mesos no haurem de tornar a repassar-ho. Doncs això depèn. Sí, depèn, perquè si al cap d'uns dies plou i plou força el resultat és que pràcticament no es coneix la feina que s'hi ha fet i ja podem tornar a començar. El mateix ens passa quan tenim previst fer una feina determinada i la nit anterior ha bufat la tramuntana de valent. Si és l'època de la caiguda de fulles, ja podem reprogramar la feina del dia i, primer de tot, anar a recollir les fulles. Quan fa malt temps, els problemes s'aguditzen encara més.

Tenim programades un seguit de tasques, algunes son inamovibles: les que fan referència als serveis bàsics de l'escola, la llar i els locals públics en general i els controls de tipus sanitari però hem de tenir ben present que la programació general ha d'estar supeditada a modificacions per poder donar solució a les eventualitats del dia a dia.

Fontcoberta creix i creix molt i els recursos, tan d'efectius com econòmics, comencen a justejar. La major part de les feines de la regidoria van a càrrec de la brigada municipal. Des d'aquest Butlletí, vull felicitar-los i donar-los les gràcies per la seva dedicació. I malgrat tot, s'han millorat moltes coses: la neteja d'embornals (s'han netejat tots), els sobreeixidors funcionen (no hi ha hagut més problemes al c/ Sant Feliu), sembla que hem solucionat el problema de les tallades en l'enllumenat públic, s'ha fet el manteniment de serveis bàsics i d'equipaments urbans, bancs, mampares de deixalleries, i parc infantil (ara tornarà a tocar les jardineres). Pel que fa al funcionament del pavelló i de la piscina no hi ha grans queixes i les que hi ha no són massa greus. Han disminuït les defecacions de gossos en els espais més concorreguts, la neteja dels carrers es fa amb més regularitat, hem practicat un sistema de poda que ha resultat ser molt efectiu i sobretot molt barat. En definitiva, tot i que queda molt camí per córrer, la millora obtinguda és evident.

I no obstant, aquest any totes aquestes millores no s'han visualitzat. Què ha passat doncs? La resposta és l'herba, el problema ha estat l'herba. No hem atrapat l'herba! Hem fet tractament amb herbicida, l'hem tallat repetides vegades, l'hem passat a retirar però no n'hi ha hagut prou. És així. Evidentment, no hi ha ajudat la pluviometria de la primavera i estiu que ha fet créixer l'herba en desmesura i ha comportat dedicar més hores a manteniment de camins i pistes forestals, ni l'acabament de les obres de l'escola i el trasllat de mobles que ha comportat que la brigada estigués més ocupada del compte. Tot això no hi ha ajudat, però realitat és la que és. No hem pogut atrapar la feina.

Fixeu-vos que ni em queixo ni em justifico. He volgut sortir al pas de comentaris i possibles futurs escrits tendenciosos en aquest mateix Butlletí perquè sóc plenament conscient d'aquesta mancança però també, per ser bons jutges, heu de conèixer de primera mà les dificultats que comporta arribar a cobrir les necessitats, sempre i a tot arreu. Tingueu però, la seguretat que continuarem treballant per acostar-nos-hi al màxim. Moltes gràcies.

Xavier Cros, Regidor de la Via Pública

L'ampliació de l'escola en imatges

Una nova entrada

Exterior del menjador, a la dreta

Rampa nova d'accés al pati

Accés d'entrada i aula nova

L'edifici principal

Connexió entre dos cossos d'edifici

Lavabos i magatzems al pati

Cara de llevant del menjador

Tres aules noves a la cara nord

La cuina

El menjador

L'aula de psicomotricitat

El passadís central

El rebedor

El rebedor i la secretaria

La biblioteca

La carretera de Fontcoberta, arranjada i reasfaltada

Haureu vist que la carretera de Melianta fins el pont de Garrumbert, la GIV-5136, està magnífica. La Diputació, que és la propietària d'aquesta carretera, té un programa de reparació i millora de la seva xarxa viaria i l'ha aplicat.

Coneixedors d'aquest programa, fa més d'un any vàrem entrevistar-nos amb el seu tècnic responsable, Sr. Hugues, per advertir-lo de la necessitat de millorar el ferm i la seguretat d'aquestes vies que travessen el nostre municipi.

Ens han escoltat a mitges perquè només han fet una part de l'encàrrec doncs la carretera que va del pont de Garrumbert fins a Vilavenut encara no hi han tocat res. Tot i que, a l'entrevista, vàrem demanar que mentre restava aparcada l'ampliació d'aquesta via, hi fessin algunes actuacions en llocs molt puntuals per facilitar la circulació i millorar la seguretat, sobretot per quan es creuen dos vehicles de grans dimensions. A la visitain situ, feta amb l'enginyer, es varen establir els punts conflictius concrets però ara per ara no sabem quan s'activaran les millores. Haurem de continuar insistint.

25è Aniversari de la remodelació de l'edifici de l'Ajuntament

El 10 de setembre de 1989, en els actes de la Diada Nacional de Catalunya, es van inaugurar les obres de restauració i rehabilitació de l'Ajuntament de Fontcoberta, acabades uns mesos abans. Mentre van durar les obres, iniciades el 1987, l'Ajuntament es va traslladar, provisionalment, on ara hi ha la farmàcia de Melianta, un annex del restaurant Casadevall. L'edifici requeria una dignificació i una adequació urgent a les necessitats actuals.

Estat de les obres el març del 1987

Estat de les obres el març del 1987

Havia estat escola, a baix i al primer pis, residència de la mestra, i secretaria de l'Ajuntament. Jut abans de la remodelació, la secretaria i la sala de reunions eren a baix, on ara hi ha l'arxiu i s'hi accedia per una porta propera al pou. A l'esquerra de la porta principal hi havia un magatzem. Al pis de dalt hi havia l'arxiu.

Amb la remodelació, la secretaria va passar al pis superior, ample i ben il·luminada, es va construir un despatx per a l'Alcalde (abans no en tenia) i una sala de plens (abans es feia a la secretaria). A baix es va deixar per a magatzem i arxiu però durant uns anys es va tornar a utilitzar com a aula de l'escola fins a la construcció de l'actual.

Benedicció de les obres el 10 de setembre de 1989

Els actes van consistir en una missa celebrada a la parròquia de Sant Feliu i la inauguració de l'edifici consistorial per part del Sr. Xavier Soy, delegat de la Generalitat a Girona, i pel Sr. Anton Prat, president del Consell Comarcal del Pla de l'Estany. El Sr. Alcalde era Lluís Ferrando. La benedicció de les obres va anar a càrrec de mossèn Josep Riera, rector de Fontcoberta, acompanyat de mossèn Salvador Pagès, rector de Vilavenut. A la festa d'inauguració es van convidar totes les persones del municipi que havien estat regidors o alcaldes.

Xavier Soy amb els membres del consistori de Fontcoberta, exregidors i els mossens.

ESQUERRA REPUBLICANA

QUAN ABANS MILLOR

Tots sabem que el Govern espanyol, el PP i el PSOE han fet tot el possible per impedir que els catalans puguem donar un mandat democràtic als nostres representants, mitjançant una consulta, per declarar un nou Estat català.

Ens hauria agradat que el Govern del país, en compliment del seu pacte, hagués tirat endavant la consulta que ens hauria permès declarar la independència, però va aturar els preparatius de la consulta i va introduir un escenari nou i no pactat. Aquest canvi, que ha trencat el consens, deixa el 9N sense el seu valor fonamental, que era generar un mandat democràtic que legitimés el procés d'independència.

Això no serà impediment, però, perquè ajudem amb tot el que estigui a les nostres mans per assegurar que el procés participatiu del 9 de Novembre esdevingui un altre èxit de mobilització i, com sempre, hi hem de participar com els que més.

Però ara cal, sobretot, treballar per obtenir un mandat democràtic que legitimi la nostra independència i per passar de les mobilitzacions als fets. I aquest mandat democràtic només podrà venir d'unes noves eleccions al Parlament de Catalunya.

Unes eleccions per a fer el nou país i per a fer el país nou. Unes eleccions que esdevinguin un mandat inequívoc, no per iniciar l'enèsima negociació amb l'Estat, sinó per proclamar i construir la independència. Unes eleccions que marquin l'inici d'un país nou que garanteixi el benestar dels seus ciutadans, nascut del vot i amb qualitat democràtica des del minut zero, obert al món i actiu en la construcció d'un món més just.

I les coses bones no cal fer-les esperar. Volem començar quan abans millor. Per a fer possible aquest futur, ple de reptes i ple d'esperances, Catalunya sap que pot comptar amb la gent d'Esquerra Republicana.

CiU

CiU A FONTCOBERTA. CONTINUEM IMPLICATS AMB EL 9N

Ara fa nou mesos parlàvem en l'últim Butlletí de l'any 2013 que ja s'havia fet pública la data i la pregunta de la consulta que el President de la Generalitat de Catalunya, Artur Mas, juntament amb els partits que defensen clarament el dret a decidir CiU, ERC, ICV-EUiA i la CUP varen fer públic el 12 de desembre: el 9 de novembre del 2014.

Podem dir que a partir de l'11 de setembre comencem una nova etapa que ens portarà cap a la plenitud completa, hem de poder fer la consulta amb l'empara de la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana 10/2014 del 26 de setembre. Aquesta Llei serveix per demanar al poble què li agradaria ser i no és vinculant, la vinculació només la donarà si hi ha una gran participació i guanya una postura amb prou avantatge que no sigui discutible cap altra cosa..

El més important són les imatges que donem al món. La V que vàrem fer a Barcelona, amb una xifra d'1.800.000 persones segons la Guàrdia Urbana de Barcelona ha sigut una imatge molt i molt potent. Però hi ha més imatges, com per exemple el mateix 11 de setembre, la recollida de compromisos que va recollir l'ANC local a les associacions de Fontcoberta i Vilavenut amb un total de 14. Aviat l'ANC farà el lliurament al President Mas juntament amb totes les recollides a Catalunya, o la V que vàrem fer al Camp de Futbol amb una molt notable participació de veïns.

També ressaltar la moció que es va aprovar en el Ple extraordinari que es va fer a Can Jan de la Farrès el 22 de setembre amb una gran assistència de públic. Aquest fet va portar el nostre alcalde, juntament amb més de 800 alcaldes del país, a lliurar-la al President Mas el dissabte 4 d'octubre. Dels 941 municipis 911 l'han aprovada; dels 41 Consells comarcals l'han aprovada 37, i les 4 Diputacions.

CiU a Fontcoberta continuem implicats en tot el procés, d'una manera assenyada i responsable. Si teniu qualsevol dubte podeu contactar a través del correu electrònic fontcoberta.ciu@gmail.com, al nostre perfil al Facebook, o bé contactant directament amb el portaveu del grup municipal de CiU a Fontcoberta, en Lluís Freixa.

Festa Major moguda

Ja sigui pel canvi climàtic, pel *niño* o la *nina,*o pel que sigui, portem un estiu mogut com heu pogut comprovar. Per un dia de sol intens n'hi va haver quatre de tempestes. I quines tempestes! I és clar, també la festa es va veure afectada.

Vam començar amb un partit de futbol i de bàsquet que es va fer el divendres al vespre al pavelló. Va anar tot bé. Una bona suada i una dutxa seguida d'un sopar allà mateix amb tots els participants.

El dissabte els *Trempats de Fontcoberta* van fer uns tallers a fora del pavelló amb una bona participació. Després una botifarrada popular i el *Tremparock*, un concert de rock de referència a la comarca que va acabar a altes hores de la matinada. Voldria des d'aquí felicitar aquest grup de jovent ja que el diumenge al matí vaig fer un vol pel pavelló i, a part de l'escenari, semblava que no s'hi hagués fet res, tot net i recollit. Felicitats! Així és com es fan les coses.

El diumenge cap a les set del vespre la pregonera M. Àngels Juanmiquel ens va explicar una mica la seva vida personal i laboral i, també, ens va fer uns suggeriments. En prenem nota. Seguidament l'actuació del cor *Gospel Girona* que ens va fer passar una bona estona. Tot seguit un refrigeri per acabar la vetllada.

I passem a la setmana principal de la festa. El dijous un vespre distret amb el cinema a la fresca que, com sempre, va tenir una bona acollida. El divendres, com es tradició, el teatre. Van estar una bona estona pensant i mirant cap al cel, mirant aquells núvols a veure què farien. Se la van jugar, i fort, ja que en el descans es van escapar quatre gotes que feien pensar el pitjor. Però bé, no va ésser res. Es va poder fer l'obra sense problemes i amb una gran assistència de públic, com ja és habitual els últims anys. Felicitats, també, al grup *Traster teatre*. Seguiu així.

El dissabte, per contra, ja ens vàrem aixecar amb el cel ennuvolat. Les previsions eren totes de pluja. Què fem?, ens preguntem la Comissió. Mòbils cap aquí, mòbils cap allà mirant el temps i marcant tempestes en qualsevol moment. Doncs va, cap al pavelló,carregar neveres, taules i tots els estris per muntar el dibuix, la festa infantil i el sopar, tot el matí de feina.

Però bé, es va poder fer el dibuix a terra a fora el pavelló amb una bona assolellada. A la tarda, però, mentre es feia el concurs de botifarra local va deixar anar un patac d'aigua. Sort que estàvem a sopluig. Hi varen participar dotze parelles. Mentrestant teníem en *Toni Vives* que entretenia als més petits amb cançons i balls a la pista. Els no tant petits s'ho van passar d'allò més bé amb els inflables, els llits elàstics i el toro tot el dissabte i el diumenge. No es cansen mai. I ja vam empalmar amb el sopar. En haver fet el canvi de dia no sabíem si els veïns respondrien. I efectivament així va ésser,

El cor Gospel Girona a can Jan

Concurs de dibuixos sobre l'asfalt amb guixos de colors

Un moment de l'Ofici Solemne de la Festa Major

La Coral de Fontcoberta cantant el goigs de Sant Feliu

Un moment de l'Ofici Solemne de la Festa Major

com cada any. El pavelló feia goig: mitja pista d'inflables i jocs per a mainada, l'altra mitja amb els veïns i amics sopant i la disco-mòbil fotent-li canya. Sembla un encert el canvi de dia.

I arribem al diumenge, l'últim dia de la festa. Comencem amb l'ofici acompanyat de la *Cobla Baix Empordà*. L'església plena a vessar. Després tres sardanes a la plaça i un vermut per anar fent gana.

A la tarda comencem amb el temps altra vegada. Què farà, plourà o no? Tornem a portar tots els estris a la plaça o els deixem al pavelló i assegurem la festa? Doncs decidim deixar-ho al pavelló però no plou. No sempre s'encerta. Continuen els inflables i comença el country amb una participació que és cada any més nombrosa. Després el ball amb el conjunt *Què Tal* que també va aconseguir emplenar la pista de balladors fins a la nit. Aquests estaven contents amb el terra de la pista ja que és idònia per ballar. La Comissió fent entrepans i servint begudes per als que tenien gana o set.

I així es va acabar la festa que, tot i ésser moguda i forçada pel temps, sembla va agradar força la seva ubicació. Ens ho pensarem. Moltes gràcies a tots els veïns, veïnes, amics i amigues. Fins l'any vinent!

Comissió de Festes de Fontcoberta

El comiat dels actors del teatre de la Festa Major

Inflables al pavelló

Pregó de la Festa Major de Fontcoberta

27 de juliol de 2014

PRESENTACIÓ DEL SR. NARCÍS BARTIS, REGIDOR DE FESTES

Bona tarda a tothom, benvinguts a la FESTA MAJOR DE FONTCOBERTA.

Moltes gràcies per ser avui aquí i molts gràcies també a tots els que heu col·laborat en l'organització de la festa. Especialment la Comissió de Festes i l'associació de joves els Trempats.

Un any més han arribat les festes del nostre poble i és el moment de sortir al carrer, de passejar, de gaudir del poble, de retrobar-nos amb els amics i la família i de fer-ne de nous. A tots, i especialment als nouvinguts, us vull animar a participar en els actes programats durant aquests dies, a gaudir d'aquesta festa que és de tots i per a tots.

Aquest any, la pregonera és M. Àngels Juanmiquel. La M. Àngels va néixer i va créixer a Palafrugell. Va estudiar al Col·legi Universitari de Girona i va continuar a la Universitat autònoma de Barcelona on es va llicenciar en filologia. Al 1980 va obtenir una plaça de llengua i literatura catalana a l'institut Pere Alsius de Banyoles. Més tard va venir a viure al municipi de Fontcoberta i d'això ja fa més de 25 anys.

Professora exigent, molt justa i apassionada. Molt respectada i estimada pels seus alumnes i companys. Capaç de transmetre aquesta passió per la lectura i l'escriptura fins i tot als alumnes de ciències, com jo mateix, que vam ser capaços d'apreciar la importància del llenguatge i adonar-nos que la llengua servia per alguna cosa més que per comunicar-nos.

L'any passat, un alumne del Pere Alsius, molt bo en l'àmbit de ciències, em deia que volia escollir el batxillerat de lletres i quan li vaig preguntar per què em va dir que volia ser com la M. Àngels, volia estudiar i ensenyar llengua catalana.

La M. Àngels és també escriptora de narrativa infantil i juvenil. El seu caràcter meticulós i imaginatiu fa que els seus lectors gaudeixin de personatges i històries molt peculiars i originals. El primer llibre que va publicar va ser "Obre bé els ulls, Marina...!" i després n'ha escrit onze més. Entre ells destaquen "Vet aquí un pèl", que va obtenir al 2007 el premi Mercè llimona i al 2009 el prestigiós premi Crítica Serra d'Or. "La vergonyosa excusa de la hiena" va obtenir el premi infantil Vaixell de Vapor l'any 2013.

L'últim llibre publicat al 2014 és "La revetlla de Sant Joan". Cal destacar que alguns dels seus llibres transcorren en entorns ben coneguts pels fontcobertins com la platja d'Espolla, el clot de Melianta, la Mare de Déu de la Font i d'altres. També ha col·laborat en diferents entitats culturals de la co-

marca com Joventuts Musicals de Banyoles i actualment forma part de la junta del Centre d'Estudis Comarcals de Banyoles.

Fa dos anys la M. Àngels va començar una nova etapa, es va jubilar. Segur que els seus lectors ho agrairan ja que podrà dedicar-se plenament en allò que més li agrada, escriure i jugar amb les paraules per captivar i fer somiar als nens i als joves. M. Àngels, és un honor tenir-te com a pregonera, moltes gràcies.

PREGÓ DE M. ÀNGELS JUANMIQUEL ROVIRA

Benvolguts veïns i veïnes de Fontcoberta i de Vilavenut, alcalde, regidors i regidores, autoritats.

Primer de tot, moltes gràcies per l'honor que m'heu fet en nomenarme pregonera de la Festa Major. Un honor i un compromís. Perquè des que el nostre alcalde m'ho va proposar fa un parell de mesos, el meu cap barrina com sortir-me de fer un pregó amb una mica de suc.

La primera cosa que he fet abans de posar-m'hi és agafar un diccionari, que dóna respostes curtes i clares, i mirar si m'ajudava a saber per on tirar. Ja ho veieu, tothom busca suport allà on sap o allà on pot i jo sóc dona de llibres i diccionari. Què hi farem!

Entre altres coses diu que un *pregó* té molt a veure amb *cridar,invitar* i, també, amb *esbombar* i *divulgar.* Ja ho tinc, doncs, dues coses que em semblen ben trobades: cridar a celebrar la Festa Major de Fontcoberta i esbombar, avui que en tinc ocasió, que el nostre poble ho té gairebé tot.

Recordo les meves festes majors de quan era criatura: la de Palafrugell, a l'engròs, i la de Llafranc, més humil, però no per això menys viscuda. M'agradava el canvi en la rutina familiar, l'estrena d'un vestit, el seguiment diari de la instal·lació de la fira, l'ambient, els sorolls, la pols de dia i la llum de nit.

De la de Palafrugell, encara tinc presents la cridòria de les tómboles, el vertigen de la barcassa, els autos de xoc, la baldufa, els cavallets!, la gent arraïmada al voltant de les atraccions...

I guardo viu el record de l'olor de mar i la llum recollida de la petita fira de Llafranc, amb la parada de tir, la pesca de la tortuga, el vaivé tranquil de l'atracció de les barquetes, i el regal d'una joguina de l'avi Lleó, mariner expert i pescador.

Aquests records i vivències ens arrelen al lloc on els hem viscut i, encara que passin els anys ens agrada tornar al nostre poble, a la nostra Festa Major.

La Festa Major, tal com diu el seu nom, és la festa més important, la que aplega tots els veïns. Fa poble i, amb les seves arrels i tradició, fa país.

Hem crescut amb l'enrenou de la seva preparació i el tràfec d'aplegar la família al voltant de la taula, amb els parents de fora que mai no es deixen perdre aquesta diada, i amb la il·lusió de sortir i passar-nos-ho bé tot el poble cadascun del dies. I la celebrem cada any amb els fills i els néts, que quan siguin grans, també en guardaran el seu record i en seguiran la tradició.

Els nostres petits riuran els dies de la Festa, aprenent a fer jocs malabars amb maces i pilotes rebels al taller de circ; provaran de fer bombolles gegants sense que els explotin arran de nas; es deixaran anar i saltaran als inflables; s'esforçaran en el concurs de dibuix amb guixos de colors, i cantaran i s'ho passaran bé amb l'espectacle infantil.

I els joves aniran a la seva amb el Tremparock, que els grans som una nosa i allà no hi hem d'anar a fer res.

Grans i petits ens apuntarem a la botifarrada, soparem junts a la plaça i recollirem i ens arreglarem amb presses, després dels àpats fets a casa, perquè ja se sap, per anar a teatre, a veure la pel·lícula a la fresca o a ballar, cal fer una mica de goig.

El diumenge, que no hi falti l'ofici solemne, amb repic de campanes per cridar a Festa Major, seguit de sardanes i vermut. I tot amb l'esforç de la Comissió de Festes i del nostre Ajuntament, que procuren que les activitats siguin lluïdes i al gust de tothom.

I ja que avui puc fer-ho, m'agafo permís per dir què trobo a faltar, tot i un repertori d'actes tan variat.

Tinc la impressió que d'un temps cap aquí sembla que tots plegats ens hem desinflat una mica. M'agradaria ventar-ne les culpes a retallades del pressupost, que és el que toca avui dia, i, si voleu, a Madrid, és clar, que diu que tenen la clau, però crec que no va per aquí.

No voldria pensar que és per falta d'entusiasme, perquè ens hem tornat mandrosos o perquè ens estem rovellant.

I, si és per això, posats a fer, proposo a qui en tingui la competència, que, en acabat el pregó de cada any, es faci petar una bona traca o un bon petard, com a avís i afirmació per despertar els ensopits: En aquest poble ha arrancat la Festa! I una desfilada de cap-grossos, ara que en tenim, acompanyats pel Batec Batuc, no estaria la mar de bé?

És cosa de tots plegats que la Festa visqui i creixi. Potser un dia tindrem, fins i tot, cavallets per a la mainada. I no seria maco acomiadar la Festa Major amb uns focs d'artifici discrets, que brillin al cel de nit per prometre'n una altra per a l'any vinent?

Ja ho veieu que per idees no quedo. Proposar és fàcil. Però, no ho puc evitar. Les festes viscudes ajunten la gent i fan poble. I el de Fontcoberta amb els seus veïnats me'l sento meu des que hi visc.

Vaig venir a viure a Melianta el 1988. Fa, doncs, 26 anys. Abans hi havia passat sovint i sempre pensava que era un lloc on m'agradaria viure. Encara recordo la impressió que em va fer el desgavell provocat per la nevada del 1986.

De seguida que em vaig instal·lar a Melianta, m'hi vaig sentir a gust. Primer de tot, pel bon veïnatge, sobretot amb en Quim i la Pilar i en Jordi i la Constància, amb qui vam arribar pràcticament junts. Amb el temps, alguns dels veïns han canviat. Però continuem sabent que, si ve bé, tenim amb qui xerrar una estona i, si cal, algú amb qui et pots fer un favor.

Aviat vaig saber que, si volia convidar uns amics o no tenia ganes de fer el dinar, a la Brasa i a ca l'Àngel et posaven un bon plat a taula amb cuina de casa "de proximitat" que en diuen ara. I anar a buscar el diari els diumenges a la Brasa i intercanviar unes paraules amb la Lourdes, en Josep, o en Sebastià es va convertir en un costum.

Amb els pas dels anys he vist amb orgull com ha crescut i ha millorat el poble amb espais, serveis, teixit social i activitats: El Centre Recreatiu de la Gent Gran, l'Associació Dona, L'Agrupació Escolta, l'Espai Jove, el Club de Patinatge, el pavelló, la restauració del campanar i del teulat de l'Església, el de la Mare de Déu de la Font, les ampliacions de l'escola, l'esforç renovat per fer el Pessebre Vivent, el Traster Teatre, el Triops Marxaire, el Vici de Bici, el Batec Batuc, activitats a can Jan, l'adequació de les instal·lacions de tennis i de la piscina, el club de bàsquet, el camp de futbol, les millores amb serveis, les nits d'estiu sota la Lloca, la Festa del Cargol, el mercat setmanal... Espero que no m'ho tingueu en compte si em deixo res!

A Melianta s'hi han fet grans el meus dos fills, en Martí i en Joel. Tots dos senten estimació pel nostre poble, l'han encomanda a la Marta i la Laura, les joves, i hi han portat els amics. I a Melianta ens hem trobat amb en Jaume, el mestre, la millor companyia per fer camí junts. En Biel, en Pau i en Roger, els néts, s'hi senten a casa. Els dos més grans, en Biel i en Pau, ja saben anar sols a jugar a la plaça, s'ho passen bé per la Festa Major, comencen a reconèixer els triops a la platja d'Espolla i tresquen buscant herbes per a la ratafia a la Mare de Déu de la Font.

La ratafia...! Vet aquí una cosa de les moltes que he après des que visc aquí. No a preparar-la, que per posar unes quantes herbes en una garrafa amb crema anisada no cal ser cap expert. La gràcia, prou que ho sabeu, és saber reconèixer cada planta, buscar-les, mirar-les de prop, tocar-les, flairar-les, comparar-les i collir-les, deixant-ne perquè no se'n perdi la mena i n'hi hagi per a tothom. Vam començar fa dotze anys, amb en Jaume i la Lourdes Costa (de la Brasa), inexperts tots tres. Sort vam tenir dels bons consells d'en Narcís Mayolas i més endavant de la Natàlia Costabella. I aquí tenim un exemple del bon veïnatge i de la consolidació de les amistats.

I de la mà de les plantes i de la Mare de Déu de la Font arribo al que em té el cor robat, del nostre poble.

D'entrada, la quietud. Anar-te'n a dormir amb la lluna a la finestra, despertar-te amb els ocells i sentir la frescor de l'aurella a la matinada, és la millor manera de cloure i començar el dia amb bon peu.

I, sobretot, tenir, a tocar de casa, la naturalesa i el paisatge: poder flairar la terra llaurada, veure créixer els sembrats sota un cel gran, contemplar els camps a punt de sega i el color dels rostolls.

Amb deu minuts a peu, deixes les cases enrere i t'endinses en aquest nostre paisatge domesticat de camps i boscos, esquitxat de cases i veïnats, presidit pel poble de Fontcoberta i el campanar romànic de l'església. Això és un privilegi. Són molts els veïns que el valoren i el respecten. Ho estan demostrant l'esforç de l'Ajuntament i uns quants voluntaris, per recuperar camins i fonts perquè en gaudim tots.

Durant molt de temps, només vaig trobar a faltar una cosa: la remor del mar. Però des del dia que en Jaume, el mestre Jaume, em va ensenyar que des de la Farrès es veu el far de sant Sebastià, referent constant en la nit de Llafranc i en la meva habitació de Palafrugell, em sembla que tinc el mar més a prop i que el far me'n duu gairebé l'olor.

També de la mà d'en Jaume, que coneix tan bé el nostre municipi, he deixat de mirar-me el poble on visc només com una badoca, l'he trepitjat, l'estic coneixent i me l'he fet meu de veritat.

Potser per això no us sorprendrà que el primer text literari que vaig escriure, parlés dels meus records a Llafranc i de l'avi Lleó. Amb aquest relat breu, vaig guanyar el premi Fontcoberta al certamen literari Alzina Reclamadora. I amb l'empenta d'aquest premi, vaig animar-me a escriure el meu primer llibre per a infants.

Com que no sabia ben bé com posar-m'hi, ni si me'n sortiria, vaig recórrer a allò que coneixia, m'estirava i em despertava la imaginació: l'alzina reclamadora del poble —ara malmesa—, can Pujol i la platja d'Espolla.

D'aquí en va sortir la meva primera novel·la per a infants publicada: *Obre bé els ulls, Marina...!* Com s'havia de dir, sinó, la protagonista del primer llibre escrit per algú que té les arrels a prop de mar?

És maco provar de transportar un nen o una nena lectors a sota d'una alzina reclamadora.

Us en llegiré un fragment que en parla.

> Un vent suau feia onejar les espigues, i un murmuri s'escampava d'una punta a l'altra. No gaire lluny, al mig dels camps, sola, es dreçava l'alzina. Sobre un tronc no gaire alt i molt gruixut lluïa una brancada magnífica, més estreta de dalt que de baix, retallada en línies rectes com si haguessin agafat un regle i unes tisores. La seva forma li feia pensar en un enorme didal, i mentre se la mirava encantada, pensava: "Que és bonica!".
>
> L'avi li havia explicat que se'n deia alzina reclamadora perquè els homes la podaven donant-li una forma particular, pensada per poder-hi caçar ocells amb facilitat. La utilitzaven de reclam o sigui de trampa, i d'aquí li venia el seu nom.

I què me'n dieu de portar les criatures amb la imaginació a la platja d'Espolla? Em consta que funciona!

Deixeu que també us ho llegeixi.

> L'estanyol d'Espolla és ben sorprenent perquè ara hi és, ara no hi és. Quan fa molt que no plou, és un camp enclotat de terra encrostada, ple de matolls, resseguit d'una banda pel bosc i de l'altra, per un corriol i un rec sec que el separen dels camps de conreu. Les pedres de la part més fonda del clot i d'alguns llocs de la vora són plenes de forats de formes arrodonides que s'hi endinsen, formant racons i galeries enrevessades. Més d'un creu que en aquests corredors hi feinegen éssers fantàstics i misteriosos, d'amagat de les mirades dels tafaners.

N'estic enamorada d'aquest paisatge nostre. Què me'n dieu dels

boscos?

M'agrada el bosc! S'hi respira una atmosfera especial: és la llum, el soroll fi de l'aire entre les capçades dels arbres, el moviment fortiu dels animals, el refilar dels ocells interromput, de sobte, per la nostra presència...

M'espanta pensar que un dia podem tenir un disgust a casa nostra, amb aquesta riquesa de boscos malauradament massa bruts i a vegades receptacle de la nostra deixadesa. Massa sovint, tenim notícies d'algun incendi forestal o sentim els hidroavions sobre els nostres caps, que van i vénen de l'estany.

Hem de preservar el patrimoni forestal del nostre país i ensenyar a la mainada a tenir-ne cura. No hem de voler de cap manera que es trobin com la Carla, la nena protagonista del meu conte infantil *La cançó del bosc cremat*.

Mireu com ha quedat el lloc on viu la protagonista, després d'haver patit un incendi.

> Tot al voltant del mas, només se sent la veu de la Carla. I, de tant en tant, el picar de les eines del pare i l'avi, a la banda dels estables. Més enllà del mas, tot és silenciós, els sorolls estan apagats, tot calla. No se sent el piular de cap ocell, ni l'esgüell d'un porc, ni el bramular de cap vaca, ni la mica d'airet que bufa, pot fer tremolar cap fulla dels arbres.
>
> [...] Abans del foc, els arbres eren tan espessos que les branques d'uns es tocaven amb les dels altres, i s'anaven escampant com manyocs de molsa verda, fins on comencen les muntanyes. Ara només es veuen, arran del cel blau, soques i branques negres i pelades. El terra és de color gris. És la cendra de les plantes que creixien sota l'ombra dels arbres. De tots els animalons que hi vivien, no en queda ni una sargantana. I per més que busca enllà, enllà, la Carla no veu el verd de cap fulla. Ni una fulla verd clar, ni una fulla verd fosc, ni una flor de color…

Però ara aixequem el cap i mirem enlaire! Crec que hi ha poca gent a qui no agradi mirar el cel. Un dia, baixant de casa a buscar el diari, em vaig trobar una velleta, encantada en un globus que volava a sobre nostre: "Ha de ser maco veure-ho tot de tan enlaire", em va dir.

Quantes vegades veiem un globus aerostàtic sobrevolant el nostre municipi plàcidament? M'encanta veure'n de suspesos en aquest cel nostre que podem contemplar amb tota l'amplitud, sense barreres. A vosaltres, no? Hi heu pujat mai en un globus? Us ho recomano! Experimentar la bellesa de la nostra terra lentament des de l'aire és una experiència magnífica.

Els globus tenen una placidesa que ens fa somiar. Un globus ens transporta, ens desperta la imaginació i les ganes de xafardejar la terra d'una punta a l'altra. D'un globus en podem esperar qualsevol cosa fantàstica.

I sinó, escolteu que li va passar a l'Adrià, el protagonista del llibre *Set desitjos i un regal.*

> El que no sap ningú, perquè (l'Adrià) ha decidit que és cosa seva i els altres no n'han de fer res, és que el pare i la mare el tenen al pis com un ocell de gàbia. Ell prou que voldria volar-ne, obrir-ne un mica la porta o tenir-hi, si més no, algun animaló que li faci companyia. Però no se'n surt.
>
> [...] L'Adrià camina capbaix per la plaça [...], ventant coça a cada pedreta que ensopega rumiant en la festa [...] de l'endemà.
>
> Tot d'una li sembla sentir, una mena de Pfffuu, Pfffuu, sobre seu. Fins que no sent el Pfffuu, Pfffuu per segona vegada, no es decideix a aixecar el cap. Una cistella enorme balla tranquil·la, quasi fregant les fulles dels arbres, suspesa cel amunt per un globus de mil colors impressionant.
>
> L'Adrià es queda plantat mirant enlaire. Encantat en aquell globus magnífic que es passeja pel blau del cel, desitja, com mai no ha desitjat res, una cosa: "M'agradaria volar cel amunt per veure el món i explorar què n'amaguen tots els racons."
>
> El globus deixa anar un altre Pfffuu, Pfffuu i s'enlaira de pressa. Alhora, una ombra petita voleia des de la cistella cap avall. "Li ha caigut alguna cosa", (l'Adrià) corre provant d'entomar-la. L'agafa al vol i [...].

Però deixem l'Adrià i tornem al cel. Ja ho veieu, sóc badoca de mena. Gaudir de la vista d'un cel com el nostre, també té els seus inconvenients. No sempre el tenim plàcid i net. A vegades ens encongeix i ens fa sentir amenaçats. Qui no s'ha arronsat una mica sota un cel carregat de núvols negres? Ja ho deien al valent poblet gal de l'Astèrix i l'Obèlix, que va humiliar els exèrcits romans: "Només tenim por que el cel ens caigui damunt del cap!" Tot i això, els núvols grassos de tempesta tenen alguna cosa poderosa que ens atrau.

Un cel, sempre sense núvols, seria avorrit. N'hi ha de totes menes, formes i textures, unes vegades són poderosos i molsuts, altres semblen fets amb una passada de pinzell, altres, amb una esquitxada... Alguns només són per fer maco i alguns ens diuen que fa o farà no sé quin vent o porten més o menys pluja... Però val més que no segueixi pel terreny de la meteorologia, que visc amb algú que hi entén i, amb un expert al costat, s'ha d'anar amb peus de plom.

Seguim amb els núvols. Quantes vegades, de petits, o de grans, per què no?, heu imaginat i vist formes d'objectes o d'éssers en els núvols? Un vespre, tornant a casa, em va cridar l'atenció un núvol petit i fosc, completament sol, ressaltat per la claror de la posta. Què hi feia un núvol sol amb tot el cel per a ell? Els nostres avantpassats potser hi haurien vist un bon presagi o vés a saber si un mal averany!

El cert és que als protagonistes de la novel·la per a joves *El dia del voltor*, no els va passar res de bo després que veiessin:

> Molt per damunt dels quatre núvols blancs que desfeia el llevant, [...] un nuvolet gris, suspès enmig del cel serè, com un voltor amb les ales esteses.

Parlem també de la Lluna. Quantes vegades us heu encantat en una lluna magnífica suspesa de nit al cel? Només ens cal treure el cap al balcó o mirar per la finestra. Heu sentit els sembrats tocats pel vent sota la Lluna? És un espectacle que se t'emporta! S'ha d'explicar a petits i grans perquè no s'ho deixin perdre i m'afanyo a fer-ho al llibre *La Lluna a la butxaca*.

Diu així:

> Les nits de lluna plena de maig, les espigues dels sembrats i la Lluna parlen, i les estrelles s'ho miren del cel estant. A vegades, sembla que riuen. Com si sabessin que algú les està escoltant.

Si hi ha una cosa que agrada a la mainada, i a molts grans també, són la Lluna i els gats. I als gats, els encanta la Lluna!

No heu vist el gat que hi dorm a dins? Doncs és que no us l'heu mirada prou bé!

> Era un gat de teulada. Un gat gris amb ratlles negres, les potes blanques i una cua llarga i molsuda que estarrufava per semblar més gran. De dies no feia res més que dormir, menjar i netejar-se amb la llengua de dalt a baix. Però tan bon punt el Sol s'amagava, saltava a la punta més alta d'un teulat i es passava tota la nit mirant-se la Lluna i miolant.
>
> –Meeeu–miolava a la Lluna–. I estirava una de les potes de davant, amb les urpes amagades provant de despenjar-la sense fer-li mal.
>
> Volia caçar-la i fer-la rodolar pel terrat.
>
> "Si pogués, la faria voltar com una pilota, l'atraparia amb un correguda, l'agafaria amb les quatre potes de panxa enlaire i faríem tombarelles entre les teules com si baixéssim per un tobogan!"
>
> Tant li feia si era estiu, hivern, tardor o primavera. El gat es passava les nits a la teulada miolant a la Lluna perquè se li acostés.

No us ho explicaré com hi va anar a parar aquest gat, a dins de la Lluna. Us ho haureu d'imaginar per explicar-ho als petits.

La Lluna dóna per molt. Però mirem-nos ara un element del paisatge molt més proper que ens dóna el nom de Fontcoberta: les fonts.

Estic contenta! Ho he dit abans i ho torno a dir ara. Millor dit, crec que puc dir en nom de molts "Estem contents!" Perquè hem recuperat la ruta de les fonts de Fontcoberta i som en camí de fer-ho amb les de Vilavenut.

Quan el Consell Comarcal em va encarregar d'escriure la llegenda relacionada amb la font de Melianta, *El clot de Melianta,* (el mèrit de recollir-la és d'en Jaume, el mestre, i no pas meu) ho vaig fer amb l'espina clavada d'un espai de Melianta que era malaguanyat. Era, en passat, perquè ara ja no ho és. Torna a ser net i condicionat perquè en puguem gaudir, gràcies a la feina ben feta d'uns quants. Ara només toca mantenir-lo i millorar-lo si cal. Com molts altres llocs i racons. Perquè transmetre l'esforç i la cura per preservar el patrimoni de tots és una bona herència per als nostres fills i néts.

I amb les fonts arribo, finalment, a la novel·la infantil on són presents d'una manera més directa Melianta, el veïnat de la Farrès i el seu entorn: *La vergonyosa excusa de la hiena*. A veure si reconeixeu el lloc descrit en aquests paràgrafs del llibre:

> – La font és a sota d'aquesta ermita.
>
> L'Ibra li ensenya un campanar petit, que treu el nas entre un manyoc d'arbres. Deu minuts de baixada després, han arribat davant d'una capella de pedra, plantada tota sola al costat d'un prat amb alguns pins. A l'altra banda del camí hi ha un camp voltat de bosc.
>
> El camí segueix avall entre els marges i s'enclota al cap d'uns quants metres, enfosquit per l'ombra d'un pi i un roure que hi creixen a banda i banda. Fa una olor fresca i humida, les heures s'enfilen a les soques dels dos arbres, i les flors liles de les violetes esquitxen els marges de color. A partir d'aquí, tomba a la dreta i segueix planer.
>
> Han trencat a l'esquerra cap a una barraca petita d'obra amb una porta vella tancada amb clau. La font hi neix al costat, sota el prat de l'ermita de la Mare de Déu de la Font. A continuació hi ha dos safaretjos grans. El raig d'aigua brolla transparent a l'ombra d'un roure que creix al prat de sobre el marge i un tremolí d'esquitxos fa brillar els cors diminuts de l'herba de pou.
>
> [...] En Pep [...] s'ha assegut d'esquena al raig que cau a la pica. L'aire aixeca un remoreig intermitent de les plantes, aquí i allà salta el cant d'ocells diferents i l'aigua murmura, com si aquell món recollit s'expliqués secrets que ningú no pot entendre.

Ja ho veieu, amb un paisatge com el nostre, no he de fer res més que mirar-lo, escoltar-lo i posar-lo a les pàgines d'un llibre per millorar el que escric.

Si he fet alguna cosa de bo escrivint llibres per a infants i joves, el mèrit no és ben bé meu. El mèrit és d'aquest nostre entorn magnífic que desperta la imaginació, motiva, encomana serenitat i se't fa seu.

També hi té molt a veure la vida tranquil·la i afable que ens procurem els veïns.

Però tot això val més que no ho digui gaire fort. No sigui que amb tanta "qualitat de vida" a algú se li desperti la mala idea d'inventar-se un nou impost.

Entendreu, després de tot el que us he dit, que sempre que algú em pregunta d'on sóc, dic sense pensar-m'hi que vaig néixer a Palafrugell, però sóc de Fontcoberta.

I quan em conviden a fer trobades amb joves lectors i lectores, m'agrada visitar el seu poble i que me n'expliquin coses, i parlar-los del lloc on visc.

Celebrem, doncs, plegats, amb la companyia de parents i amics la festa d'aquest nostre poble tan ben posat!

I el dia 1 d'agost encomanem-nos a sant Feliu, un bon patró per afrontar els tràngols d'aquests temps que corren, perquè es va escapar de morir ofegat i això que duia una roda de molí lligada al coll (amb l'ajuda dels àngels diguem-ho tot).

I com que segons la tradició, el nostre sant patró torna la vista als cecs, la parla als muts i l'oïda als sords, de passada, encomanem-hi també els qui més manen i decideixen, perquè se'ls aclareixi la vista, parlin amb paraules clares i justes, i afinin l'oïda, que a molts els convé.

Aquí acabo, veïns, veïnes, autoritats i amics.

Moltes gràcies a tothom.

Visca Fontcoberta! Visca la Festa Major!

L'onze de setembre a Fontcoberta

La Diada de l'Onze de Setembre d'enguany serà una Diada per recordar. Vàrem haver d'avançar una part dels actes al dissabte anterior ja que s'havia apuntat molta gent a la formació de la V i havíem de marxar aviat cap a Barcelona i no hi havia temps per omplir el dia d'actes.

Així les coses, el dissabte anterior es va organitzar, a l'Espai Jove del pavelló, una xerrada amb el Sr. Ferran Oliva de Súmate, membre d'aquesta entitat de catalans castellanoparlants favorables a la independència de Catalunya. Una xerrada que ens va sorprendre perquè ens va fer obrir els ulls a un discurs desconegut que trenca tòpics. Va fer evident que som un sol poble i que en la lluita per l'emancipació nacional, no importa ni l'origen, ni la raça, ni la religió i que en aquest procés hi hem de ser tots. Un discurs clar i emocionant a la vegada que va sorprendre a tots els assistents. Ens quedem amb unes paraules del Sr. Ferran que venen a resumir tot el discurs i que demostren la transversalitat d'aquest procés que tenim el privilegi d'estar vivint. Deia això: *"Soy medio andaluz, medio cubano y mi lengua materna es el castellano. ¿Y qué? Soy catalán.¿Qué culpa tienen el castellano, Cervantes, Machado, el jabugo y el gazpacho para que no pueda defender Catalunya? Aquí no estamos hablando de identidad. Yo tengo la que tengo y nadie me la va a quitar. Estamos hablando de soberanía y yo quiero que mi país, Catalunya, sea soberano y que nadie decida por mi". Més clar, l'aigua. De tant planer i senzill, va resultar un discurs espectacular! Tot seguit, i com cada any, la vetllada va acabar amb una magnífica actuació de l'Esbart "Fontcoberta"*.

El dijous, dia de la Diada, ens vàrem donar cita al camp de futbol. Havíem de fer un assaig de la V com la que faríem a la tarda a Barcelona. Ben aviat, a quarts de nou, vàrem començar la jornada amb un esmorzar col·lectiu. Cap a les deu, catorze entitats de Fontcoberta varen lliurar a Carme Ferrando, responsable de l'ANC, el seu compromís amb la consulta del 9N. Tot seguit, el Sr. Joan Lleal, va llegir el manifest consensuat expressament per a la Diada. L'acte va acabar amb la formació de la V dins del camp de futbol amb una participació molt considerable de prop de 300 persones. Un èxit total, cosa que demostra l'alt grau de compromís del municipi amb la consulta del 9N.

Dues experiències d'estiu com escolta i guia

Aquest estiu la unitat escolta de pioners i caravel•les (18 nois i noies de 14 a 17 anys, tres caps i el mossèn) de l'Agrupament Escolta i Guia Pla de l'Estany hem viscut dues experiències molt significatives per nosaltres: l'intercanvi, altre vegada, amb el Gruppo Scout catòlic italià (de l'associació escolta i guia catòlica italiana AGESCI) de Pont Saint-Martin de la Vall d'Aosta (Italia) i la participació per segon any consecutiu amb la Delegació diocesana de joves a Taizé (França).

A la Vall d'Aosta ja fa 6 anys que el grup dels qui ara estan a la seva última etapa en el cau, els 'Truc' (ara tenen 20 anys), van fer el primer intercanvi del nostre agrupament escolta i guia del Pla de l'Estany amb aquest grup escolta italià.

Aquest estiu, exactament des del dia 1 fins al 10 de juliol la meva branca de Pioners vam poder fer el segon intercanvi, també a la Vall d'Aosta a Itàlia.
A finals d'abril ja ens vam començar a posar en contacte entre nosaltres i al maig ens va arribar la introducció de l'animació del camp que viuríem al cap d'unes setmanes: la construcció d'una catedral enmig del campament.

El nostre viatge el vam recórrer amb autobús, així que en tot moment vàrem ser presents del canvi de paisatge que ens envoltava. El campament estava situat davant d'unes muntanyes molt altes: en el parc del Gran Paradiso a 1.235 m. Estava molt ben organitzat.

Després d'ensenyar-nos el terreny del campament ens vam posar mans a l'obra per construir les taules i les cuines fetes amb trones que subjectaven els bidons per cuinar. El primer que vam fer un cop ens vam haver instal•lat va ser representar la cultura catalana. Els hi vam cantar i tocar amb les guitarres cançons de cantautors populars o representatius de la nostra cultura, els vam parlar dels Pirineus, el celler de Can Roca, d'en Kilian Jornet, en Gaudí... Seguidament el sol ja se'ns va pondre i vam sopar sota la carpa que vam muntar per aixoplugar-nos de la pluja i poder construir tots els elements de la nostra catedral (arcs, vitralls, gàrgoles...).

En aquests deu dies també vam fer turisme a la ciutat d'Aosta on vàrem visitar la catedral, el seu bisbe i els seus carrers on a la plaça principal ens vam posar a ballar i a fer castells acompanyats per uns escocesos que tocaven la gaita.

Després de passar dos dies amb pantalons curts i mànigа curta ens vam abrigar per arribar amb telefèric fins al Plateau Rosa (3.421) al costat del Monte Cervino (4.478 m) on vam travessar la frontera entre Itàlia i Suïssa. Un cop vam haver acabat de dinar, vam agafar l'últim telefèric que ens va portar fins aquesta glacera del Plateau Rosa on vam fer les promeses. Cal reconèixer que no vàrem ensopegar molt bon temps però vam ser molt agraïts perquè el dia de la ruta vam tenir un dia excel•lent.

Una segona sortida la férem al llac Tsanteleina. Vam esmorzar en el refugi Benevolo on després d'agafar energia vam continuar caminant fins al llac. Crec que per a tots els que hi vam pujar a veure el paisatge que amagava el llac és un dels records que portarem sempre a dintre quan recordem la Vall d'Aosta.

Iun cop més he tornat amb la motxilla plena de records, amistats i vistes que sempre més portaré a sobre!

L'altra gran experiència fou Taizé (França). Ja l'any passat es va proposar a nivell del nostre agrupament del Pla de l'Estany anar a Taizé.Tots ens preguntàvem què és Taizé? Físicament es tracte d'un "càmping" amb una església al costat de tres pobles molt petits. Camps, arbres, un llac, tranquil·litat i espiritualitat és el que l'envolta.Les estades a Taizé comencen i acaben els diumenges. El primer diumenge t'has d'instal·lar i inscriure't en el cas de ser major de 16 anys en tasques que realitzes al llarg de la setmana pel bon funcionament de Taizé, ja que no hi ha cap servei de neteja ni de manteniment contractat, tots ho fem entre tots.

Aquest any hi hem anat la mateixa setmana que hi vàrem estar l'any passat i això ha fet que ens retrobéssim amb amics que vam conèixer l'altre any.El dia a dia a Taizé es basa en una rutina simple, tranquil·la i agradable. Consisteix a aixecar-te abans d'¼ de 9 per poder assistir a la primera pregària del dia, on pots combregar. I després l'esmorzar i a anar cap a la teva tasca (en el cas de ser major de 16 anys) o anar a una carpa que t'assignen el primer dia en el cas de tenir entre 14 i 16 anys.En el meu cas personal els meus dos anys he anat a la carpa amb la gent de 14 a 16 anys. Aquí hi ha gent de diversos països on ens barregem i fem grups de 10-15 persones. Ens trobem cada matí i exposem les nostres opinions sobre el text que llegim sobre la bíblia. Al final de cada matí solem fer jocs, després tenim temps lliure. Podem anar als bungalous, a les tendes o a qualsevol lloc, però al cap de poc hem de tornar a anar a l'església, a fer la segona pregària del dia. Un cop hem acabat tornem a anar a fer cua,

o pots fer de voluntari i repartir el menjar. Després de dinar tenim una estona lliura, en aquests moments solies trobar grups de persones en una rotllana tocant la guitarra. A mitja tarda havies de tornar amb els grups, dos dies a la setmana has de netejar, com els grups dels "grans". L'última pregària del dia es feia després de sopar. Després de sopar ens trobàvem amb tothom a l'Oyak.

Quan penso amb Taizé em ve directament el record de les pregàries, un moment per trobar-te amb tu mateix i per adonar-te de la facilitat que pot ser parlar amb Déu.
Però també em venen a la ment totes les persones que he conegut durant aquests dos anys. És curiós que a Taizé sigui tan fàcil obrir el teu cor i donar la teva humilitat, comunicar-te entre totes les persones que arriben a estar allà. Tinguin la nacionalitat que tinguin, parlin la llengua que parlin, no importa. La gent es pot parlar entre ells i ho fa obertament saltant les barreres dels idiomes.
Gemma Riera, caravel·la de l'AEiG Pla de l'Estany

Vilarock 2014

El 9è *Vilarock* 2014 es va celebrar el passat 30 d'agost al recinte de l'escola vella organitzat per l'Associació de joves de Vilavenut i l'Ajuntament de Fontcoberta. La nombrosa assistència de públic va poder gaudir i passar-s'ho bé amb els grups Krit, Obeses, Iepi i el DJ Zangiff (STRTK-Soundrise).

Les Valls Andorranes

Andorra ha tingut diferents eslògans al llarg del temps: l'escapada, el país de la neu, ... però és ben paradoxal que un percentatge molt gran de la gent que hi va tan sols trepitgi l'asfalt dels carrers més cèntrics de la capital per perdre's en els centres comercials que s'hi apleguen al seu voltant. Nosaltres volem canviar el xip i trepitjar-lo, és clar, molt més a fons.

A l'hora de descriure aquest petit país ho podem fer de dues maneres diferents: o bé escrutant el país des d'una talaia on pugem divisar-lo des de dalt, o bé resseguint les valls que s'apleguen al voltant del riu Valira, eix central del país. En el primer cas tenim el Pic de Casamanya, situat al bell mig d'Andorra, sobre mateix del coll d'Ordino, des d'on es divisa tot el muntanyam i et pots fer una idea de la grandiositat de l'entorn. Si, en canvi, obviem l'esforç que suposa la pujada al cim i escollim la segona opció, descobrirem els paisatges que s'hi apleguen - tant a llevant com a ponent- a través d'una xarxa de carreteres que estan, val a dir-ho, en contínua millora.

Anem de viatge doncs. Per fer-ho ens imaginem una Y gegant una mica inclinada, on cada línia és una vall i on la capital se situa en el punt central, lloc on hi confluueixen el Valira del Nord o d'Ordino i el Valira d'Orient o de Canillo. Si ens situem a la vall del Valira del Nord –línia de l'esquerra- aquesta es torna a bifurcar a la Massana. Per la banda esquerra aniríem al port de Cabús, -accés a la vall Ferrera- i a Arinsal -per on s'accedeix al cim més alt, el Comapedrosa.- I si anem per la dreta ens trobaríem, en primer lloc, Ordino, més enllà el Serrat –a prop de la florida vall de Sorteny- i finalment, vall amunt, els coneguts llacs de Tristaina.

Si ara ens situem a la vall del Valira d'Orient –línia de la dreta- trobaríem Encamp –amb les seves bordes al damunt- Canillo,

l'esplèndida vall d'Incles –observada de lluny pels estanys de Juclar- i el Pas de la Casa via d'entrada per molts francesos. No ens podem oblidar tampoc, en el vèrtex oriental d'Andorra, del majestuós circ lacustre de Pessons amb el seu pic culminant al damunt.

A grans trets la descripció seria aquesta, però dit així seria massa simple. Hem de desvetllar altres racons interessants com ara els cóms de Jan -a la vall de Ransol-, els cortals de Sispony, el solitari altiplà del Calm de Claror –sobre el bosc de la Rabassa- i tal vegada, el secret més ben guardat de tots: la llarga vall del riu Madriu, plena d'històries de traginers i de camins empedrats, dins d'un paisatge natural de primer ordre.

Tampoc podem acabar aquesta descripció d'Andorra sense oblidar l'extraordinària riquesa arquitectònica, en forma de ponts, ermites, esglésies romàniques amb campanars impossibles, que sembla que cerquin el sol que no els arriba amb prou intensitat. També cal destacar la presència d'alguna casa nobiliària de gran renom -com la casa pairal d'Areny Plandolit, a Ordino- i un munt de construccions més senzilles, que servien per aixoplugar els pagesos i ramaders, anomenats cortals o bordes. Tot això i més és Andorra.

Els marxaires del Triops hem resseguit algunes de les seves valls, hem pujat a contemplar algunes de les seves bordes i, sense conformant-nos amb això, hem volgut arribar fins al seu cim ascendint al pic més alt del país, el Comapedrosa, de 2.946 m. fent nit al seu refugi i gaudint d'un paisatge i d'una companyia immillorables. La mala visió des del cim per la boira existent, no ens va impedir el gaudi d'haver-ho aconseguit. I diria més: potser serà el motiu, per a algun de nosaltres, de voler-ho repetir.

El Triops Marxaire

Incivisme o irresponsabilitat?

Un dels avantatges de viure a Fontcoberta és la possibilitat de tenir a les nostres cases la companyia de gossos. Aquesta decisió comporta uns deures per tal de tenir una bona convivència amb els veïns i amb l'entorn. Per desgràcia no cal anar massa lluny per veure que no sempre es compleix amb aquests deures. Només cal anar a qualsevol plaça del poble, a un solar sense edificar o a les voreres de davant del col·legi i la llar d'infants i veure com a més de ser un lloc lúdic per a la mainada, s'ha convertit en el pipican municipal. Això és incivisme.

Aquest estiu, un gos dels considerats no perillosos per la llei, però sí pels seus propietaris (com indica un cartell a l'entrada de la seva propietat), va mossegar un nen de 4 anys que caminava pel carrer acompanyat de la seva mare i un germà. Als pocs dies, aquest animal tornava a anar deslligat pel carrer i pel polígon industrial de Melianta contravenint les ordenances municipals i el sentit comú. Això és irresponsabilitat.

Susanna i Albert

Fotografia del cancell nou de l'església de Sant Feliu de Fontcoberta que es va estrenar el diumenge 22 de juny del 2014, dia de Corpus

Demografia juliol, agost i setembre del 2014

Nota: La demografia correspon als registres de l'Ajuntament

NAIXEMENTS

13-07-2014: Aleix Rodríguez Roger
26-07-2014: Abril Arias Soria
30-07-2014: Roger Sala Mundo
08-08-2014: Èlia Rodríguez Dilmé
28-08-2014: Marçal Casadellà Ribot
28-08-2014: MarlienCasadellà Ribot
28-08-2014: Adrià Casadellà Ribot
12-09-2014: Bruna Güell Gusiñé
25-09-2014: Max Vall Hidalgo
26-09-2014: Albert Ribas Planagumà

Abril Arias Soria

Albert Ribas Planagumà

Bruna Güell Gusiñé

Max Vall Hidalgo

CASAMENTS

04-07-2014: Jordi Rodríguez Masdevall amb Núria Roger Pibernat
22-07-2014: Xavier Rubirola Coll amb Ariadna Coll Figueras
29-08-2014: Joaquim Güell Quintana amb Cristina Gusiñé Illa
13-09-2014: Jorge Soler Bambalere amb Anna José Borrell
24-09-2014: Albert Esquena Grau amb Cristina Capafons Garcia

DEFUNCIONS

17-07-2014: Narcisa Rovira Casademont
17-08-2014: Narciso Julià Cortada
08-09-2014: Marina Feixas Molins

LES FONTS DE FONTCOBERTA I VILAVENUT
Capítol 15: Font del Bosc o d'en Panyero

Per apropar-nos a la font del Bosc, hem d'agafar el camí que ens porta a cal Panyero, en sentit llevant. Aquest, s'agafa en un revolt molt pronunciat de la carretera de Vilavenut passat el pont de Farga en direcció a Galliners. Quan hàgim fet uns quatre-cents metres d'aquesta carretera, en direcció a cal Panyero, tombarem a la dreta en sentit sud, després de salvar un marge d'un metre i mig d'alçada, i a uns cinquanta metres trobarem la font enmig del bosc en una clotada d'un petit riberal. Per això se l'anomena d'aquesta manera. També se la coneix per font d'en Panyero perquè cau a la propietat d'aquest mas. Cal Panyero és una casa del veïnat d'en Pere Deri de Vilavenut. L'accés actual és difícil i molt embardissat. Si no es coneix, és fàcil perdre-s'hi. Abans era net, cuidat i fressat pel pas de la gent.

El paratge és molt verge i ombrívol, envoltat del típic bosc i sotabosc mediterrani però amb unes quantes escàcies, que ens ajudaran a localitzar-la, i vegetació de font abundant i ufanosa. Origina un petit rierol que es fon abans d'arribar al Farga. Tot plegat, un veral frescal molt interessant.

La font surt de la marjada arran d'una paret de pedra. Té broc de ferro i raja tot l'any. Hi ha qui diu que l'aigua surt una mica terrosa i tèrbola.Nosaltres, però, no ho hem pogut constatar. Tothom coincideix a dir que és molt bona, de molta qualitat. Hi ha qui diu que és medicinal perquè és creença que la deu passa per arrels de plantes medicinals que li traspassen les seves qualitats. Molta gent de Vilavenut hi anava a buscar aigua i, també, gent que venia de lluny: de Banyoles, de Fontcoberta... És aigua, doncs, de molta nomenada i ben coneguda per molta gent.

Sempre havia proporcionat aigua a cal Panyero, de boca i per a abeurar els animals. Fa uns vint anys el propietari va canalitzar-ne una part per a la casa -que és a uns tres-cents cinquanta metres a llevant de la font- a través d'una bomba d'aigua que a hores d'ara ja no utilitza. Per això, a uns dos metres del raig de la font s'hi va construir un dipòsit d'obra arremolinat i allisat. El va fer la brigada de l'Ajuntament fa uns setze anys. Té unes mides aproximades d'1,80 m de llargada i amplada i 1,20 m de profunditat.

Pere Llorens i Jaume Colomer

La dificultat per trobar la font amb l'ajuda de Jaume Bartis, Josep Oliver i Josep Galceran

POBLE I TRADICIÓ
25. El bateig (i II)

En acabar el ritual de benvinguda de l'infant a la comunitat cristiana, la llevadora, amb el nou cristià als braços, i els padrins, un a cada banda, encapçalaven de nou la comitiva de retorn a casa. En sortir de la porta del temple les campanes anunciaven que acabaven de batejar un nou ésser i li donaven la benvinguda a la comunitat. La durada dels tocs depenia de la propina que els padrins havien donat al campaner. El toc de bateig era, i és, un repic sonor i festiu.

A la plaça de l'església s'aplegava la mainada de la parròquia i també persones grans. Just en el moment que la llevadora, amb el menut als braços, traspassava el marxapeu de la porta del temple i les campanes començaven el repic, els padrins tiraven bateig i engegaven una pluja de confits i caramels cap a la mainada, entre els quals hi havia grans batusses per veure qui podia arreplegar-ne més. El costum de tirar bateig és comú a la Mediterrània, ja els romans el practicaven.

Sant Joan Evangelista batejant Jesús al riu Jordà, *quadre que adorna el tancament de la pica de batejar de Sant Feliu pintat per un soldat del camp d'aviació de Martís pels volts de 1942*

Tothom que volgués fer més arreplega de confits i participar a la festa calia que seguís la comitiva fins al domicili de qui acabaven de batejar. En arribar a la casa, els padrins sortien a la finestra o al balcó principal des d'on llançaven una gran pluja de confits. Si el padrí tenia bona butxaca, per donar més relleu a la festa i en senyal d'abundància, entre els confits hi posava unes quantes monedes. Si la casa era bona es notava.Era el senyal que la festa al carrer ja era acabada, però dins de la casa continuava amb un suculent banquet familiar, en el qual també participaven amics i veïns. Era preparat per una dona que llogava la família. A vegades, la mare no hi participava perquè encara no estava plenament recuperada.

Els pares mai acompanyaven el seu fill a batejar. La mare perquè no estava recuperada del part i el pare perquè havia d'estar al seu costat i tenir-ne cura. La llevadora es cuidava de la custòdia i salvaguarda de l'infant en el trasllat d'anada i tornada de casa a l'església. Segons costums de l'època, a cap altra persona li era permès de portar la criatura fora de la llar i del temple, tant abans com després del bateig.

Entrant a l'habitació de la mare li posaven el fillet bo i mudat damunt del llit. Quan havien entrat el pare i els avis de la criatura la llevadora deia: *Ens l'heu entregat moro i us el tornem cristià; Déu us dongui goigs i alegria i que el pogueu veure gran i bon minyó*.

Era costum mantenir el següent ordre en el padrinatge dels infants: en el primer fill, era padrí el pare del pare i padrina la mare de la mare; en el segon fill, era padrí el pare de la mare i padrina la mare del pare. Aquest costum s'ha anat desdibuixant a finals del segle XX. Els padrins del bateig eren els qui posaven el nom a l'infant i tenien unes obligacions envers els seus fiols. Era habitual posar tres noms de sants o marededéus, als quals s'encomana l'infant, que vetllin per ell. Era costum que el primer el posés el padrí, en el cas dels nens, i la padrina, en el de les nenes. Sovint eren els seus mateixos noms, els dels avis o bé el sant del dia del bateig. El tercer nom el solia posar el capellà.

Els padrins contreuen l'obligació d'educar cristianament l'infant batejat si falten els pares. Venen a ser com els segons pares de l'infant. Els padrins de bateig es van instituir al segle XI. Havien de pagar el bateig a l'Església, donar estrenes a la llevadora, als escolans i al campaner, i a vegades, l'àpat; sovint, també, el vestit i el ciri de batejar i les primeres sabatetes. I les llaminadures i els confits de tirar bateig. Cada any han de regalar el palmó o la palma el dia de Ram i la mona de Pasqua al fiol; i les estrenes per Nadal i un regal per Reis.

I per acabar l'article, dir-vos que fer veure "la padrina" consisteix en aixecar els vailets agafats per sota les mandíbules, una pràctica, poc recomanable, d'esforç per qui la fa.

Jaume Colomer

NORMES PER A LA PUBLICACIÓ DE CARTES I ARTICLES

EL BUTLLETÍ agraeix les cartes i articles dels seus lectors i escull amb preferència per a la seva publicació les cartes breus fins a 20 línies mecanografiades i els articles d'unes 45 amb lletra Times New Roman 12. Tots els escrits hauran d'anar signats amb el nom i cognoms, encara que si es desitja es publicaran amb pseudònim. L'únic responsable del seu contingut és l'autor. Les cartes i els articles s'hauran de lliurar abans de tancar EL BUTLLETÍ preferiblement a l'adreça de correu electrònic **butlleti@fontcoberta**.cato a través d'algun altre suport. EL BUTLLETÍ es tanca el dia 10 del mes següent de cada trimestre. Queda prohibida la reproducció total o parcial de la revista sense autorització prèvia de l'Ajuntament de Fontcoberta o els autors.

EL BUTLLETÍ

Núm. 30 (segona època) – Juliol – Agost – Setembre 2014
Dipòsit legal: GI-745/1983
EDITA: Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Fontcoberta
COORDINACIÓ: Jaume Colomer
DISSENY i IMPRESSIÓ: Bàcula Editors SL
DIFUSIÓ: 550 exemplars
COL·LABORA: Diputació de Girona

Diputació de Girona
221 municipis

Per Jaume Colomer

FERNANDO OLIVA, secretari de Súmate-Girona

En Fernando va néixer a Barcelona ara fa 59 anys. Viu a Celrà. El passat 6 de setembre va fer una xerrada molt interessant a l'Espai Jove sobre les idees de Súmate. Amb ell vàrem parlar de manera distesa sobre aquesta associació. Moltes gràcies.

Quan es va formar Súmate?
Ahora hace justo un año

Qui forma part de Súmate?
Cualquier persona que quiera colaborar para hacer este país, más solidario, más fuerte, más diverso y más unido.

On està implantada Súmate?
En toda Cataluña, principalmente en núcleos urbanos donde se asentaron la gran mayoría de las personas provenientes de toda España en los años 50, 60 y 70, sobre todo de Andalucía y Extremadura , buscando un futuro mejor que su tierra no les proporcionaba.

Què és Súmate?
Súmate es una asociación no partidista constituida por ciudadanos y entidades cívicas y sociales, cuyo objetivo es extender el debate social y político abierto en Cataluña sobre su futuro como pueblo. Está formada, en gran parte, por catalanes de lengua y cultura castellana/española que, por cuestiones familiares y/o de origen, hemos mantenido este patrimonio sin renunciar por ello a ser y formar partede la comunidad nacional catalana.

Súmate aboga por un debate abierto, democrático y participativo que incluya a catalanes que a menudo se han visto excluidos o que su opinión ha sido secuestrada por la desinformación, el desconocimiento o los prejuicios. Súmate denuncia la destrucción del estado del bienestar y la política de ahogo social, lo que en Cataluña supone la pérdida de oportunidades y el aumento de la exclusión social. Entre esta población estamos aquellos que precisamente vinimos a buscar un futuro mejor en Cataluña. Y nosotros y nuestros hijos han contribuido a generar riqueza suficiente para poder tener un estado del bienestar.

Com transmeteu les vostres idees als ciutadans?
Por métodos convencionales tanto en lugares cerrados como en lugares al aire libre. Pero nuestra especialidad es ir por las calles repartiendo folletos informativos y sobretodo hablando y escuchando a la gente. Por ello animamos desde aquí a cualquier persona a venir con nosotros. Hacemos amigos mientras intentamos contrarrestar muchas de las mentiras y de los miedos que nos están lanzando.

Si algú vol saber més informació o vol contactar amb vosaltres, on us pot trobar?
Se puede dirigir a www.sumate.cat o escribir a sumate.girona@gmail.com

Teniu algun partit polític darrere?
Ninguno, pero las ayudas son bienvenidas provengan de donde provengan. No discriminamos a nadie que defienda los métodos democráticos.

Teniu el lema "Juntos construimos un nuevo país". Pots explicar-lo?
Un "castell" solo se consigue si somos todos una "pinya" en la búsqueda de un mismo objetivo y más cuando éste es tan difícil. Juntos sumaremos y ganaremos. No podemos fallar porque nos jugamos nuestro futuro y el de nuestros hijos.

Quines són les vostres principals línies programàtiques?
- Proponer un debate abierto, democrático y participativo
- Mantener el estado del bienestar
- Denunciar el desequilibrio fiscal
- Reivindicar el derecho a sentirse de lengua y cultura española, sin que ello sea ningún problema
- Trabajar por un futuro y nuevo país menos corrupto
- Trabajar por un nuevo país más social y protector de los desfavorecidos

Què en penseu de l'actual procés sobiranista de Catalunya?
Que una vez intentadas todas las otras alternativas ya solo nos queda una. En Cataluña nada está ganado. El referéndum del Quebec del 1995 se perdió por el 49,5% porque en el último momento los anglófonos tuvieron miedo que un Quebec independiente se volviera demasiado francés. Es una desgraciada experiencia que está en nuestras manos poder evitar.